

ת"פ (ראשון לציון) 51757-09-22 - מדינת ישראל נ' ורה בטומיאשוילי- לא בעניינה

ת"פ (ראשון-לציון) 51757-09-22 - מדינת ישראל נ' ורה בטומיאשוילי -לא בעניינה ואח'שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 51757-09-22
מדינת ישראל

נגד

1. ורה בטומיאשוילי -לא בעניינה

2. נינו קנדלקי

בית משפט השלום בראשון-לציון

[06.01.2025]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין- נאשמת 2

עובדות כתב האישום

1. הנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת") הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, האוחז ב- 7 אישומים,

בביצוע העבירות כדלקמן:

א. סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה/תקנות בצוותא (6 עבירות)- עבירות לפי סעיף 4(12) לחוק הכניסה לישראל,

התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק

העונשין") וסעיף 29 לחוק העונשין.

ב. סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה/תקנות - עבירה לפי סעיף 4(12) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 יחד

עם סעיף 31 לחוק העונשין.

ג. הפרת הוראות חוק הכניסה/תקנות בצוותא- עבירה לפי סעיף 4(12) לחוק הכניסה לישראל יחד עם סעיף 29

לחוק העונשין.

ד. קבלת דבר במרמה בצוותא (5 עבירות) - עבירות לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(א) לחוק

העונשין.

ה. קבלת דבר במרמה (3 עבירות)- עבירות לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

ו. קשירת קשר לעשות עוון (7 עבירות)- עבירה לפי סעיף 499(א)2 לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, עבדו גבריאל גליק (להלן: "גליק") ומרינה איוונשטילי (להלן: "מרינה") כעובדי

ניקיון בחברת "עמישב" בנתב"ג.

במסגרת העבודה בנתב"ג קיבלו מספר עובדים, ביניהם מרינה וולרי קפושקין (להלן: "ולרי"), כרטיס מעבר המאפשר

פתיחת דלתות ומעליות במרחב הפנימי בנתב"ג (להלן: "כרטיס מעבר").

ביום 31.5.22 סיים ולרי את תפקידו בנתב"ג וביום 15.6.22 הפקיד את כרטיס המעבר שלו אצל מנהל חברת הניקיון.

3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר למועדים המצוינים בכתב האישום, קשרו גליק והנאשמות קשר להכניס נתינים זרים לישראל ללא מעבר בביקורת הגבולות, באמצעות כרטיסי המעבר של מרינה ושל ולרי. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נוצר קשר של נתינים זרים עם הנאשמות באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה.

4. בעת נחיתת הנתינים הזרים בישראל, בכל אירוע בנפרד, הלכו הנתינים הזרים לשירותים ולקחו משם את כרטיס המעבר של מרינה או של ולרי שהוחבא. לאחר מכן, התלבשו בבגדי עובדים, התחזו לעובדי רשות שדות התעופה, העבירו את כרטיס המעבר באמצעות קוד שמסר להם גליק, עברו דרך מעברי העובדים אל שער היציאה (להלן: "השיטה") ונכנסו לתחומי מדינת ישראל.

בהמשך, חברו הנתינים לנאשמות ועזבו את נתב"ג באמצעות רכבה של הנאשמת 1 או באמצעות רכבה של הנאשמת או באמצעות מונית, וזאת בלא לעבור דרך המעבר בביקורת הגבולות.

5. במסגרת כתב האישום המתוקן, ועל פי השיטה המתוארת לעיל, הורשעה הנאשמת באלה:

אישום 1, העברת נתינה זרה ביום 27.6.22. הנאשמת פגשה בנתינה הזרה בשירותים, יחד יצאו מהטרמינל, נכנסו לרכב לא ידוע ועזבו את נתב"ג. בתמורה לכך קיבלה הנאשמת תמורה של אלפי דולרים.

אישום 2, העברת נתין זר ביום 30.6.22, הנאשמת יצאה יחד עם הנתין מהטרמינל לכיוון מתחם המוניות, הנתין הזר נכנס לרכב לא ידוע ועזב את נתב"ג. בתמורה לכך קיבלה הנאשמת תמורה של אלפי דולרים.

אישום 3, העברת נתין זר ביום 1.7.22, יצאה יחד עם הנתין מהטרמינל לכיוון מתחם המוניות, הנתין הזר נכנס לרכב לא ידוע שחיכה במתחם המוניות ועזב את נתב"ג. בתמורה לכך קיבלה הנאשמת תמורה הנעה בין 10,000 ל-12,000 דולרים.

אישום 5, העברת נתינה זרה ביום 4.7.22, הנאשמת יצאה יחד עם הנתינה מהטרמינל, נכנסו לרכב שחנה במקום והן עזבו את נתב"ג. בתמורה לכך קיבלו הנאשמת וגליק תמורה של אלפי דולרים.

אישום 6, העברת נתין זר ביום 5.7.22 בשעה 1:05, הנאשמת יצאה יחד עם הנתין מהטרמינל, על עבר מתחם המוניות ולרכב שחנה מעבר לכביש. הנאשמת 1 חיכתה מחוץ לרכבה ומשהגיעו הנאשמת והנתין לרכב, נכנסו כולם אל הרכב. בתמורה קיבלו הנאשמות תמורה הנעה בין 10,000 ל-12,000 דולרים.

אישום 7, ביום 8.7.22 בשעה 1:25 יצאה הנתינה משער נתב"ג כשהנאשמת 1 בעקבותיה ונכנסה הנתינה לרכבה של הנאשמת 2. מספר דקות לאחר מכן, הגיעה הנאשמת 1 לרכבה של הנאשמת 2 ונכנסה אליו.

באותו היום בשעה 1:05 נחת נתין זר נוסף ולאחר שיצא מהטרמינל, נכנס לרכבה של הנאשמת 2, שחנה בסמוך. בתמורה לכל הברחה קיבלו הנאשמות תמורה הנעה בין 10,000 ל-12,000 דולרים.

אישום 10, ביום 1.9.22 לאחר שיצא הנתין הזר מחוץ לטרמינל, פגש בנאשמת שזימנה לו לעלות על מונית שחנתה בסמוך. הנתין הזר נכנס למונית והנאשמת סגרה את דלת המונית והחזיקה בידה כרטיס מעבר. בהמשך, עזבו הנאשמת והנתין הזר את המקום. בתמורה לכך קיבלו הנאשמת וגליק תמורה הנעה בין 10,000 ל-12,000 דולרים.

הנאשמת 1

6. הנאשמת 1 צירפה הליך זה להליך אחר שעמד כנגדה (ת"פ 17967-10-20) שם הורשעה בעבירות דומות שבוצעו באותה שיטת פעולה, כך שהורשעה כי בתוך פחות משבועיים ב-11 הזדמנויות שונות, הכניסה 15 נתינים זרים לישראל שלא כדין.

על הנאשמת נגזרו 30 חודשי מאסר, מאסרים מותנים וקנס בסך של 50,000 ₪. רישום פלילי

7. אין לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בפלילים.

הסכמות הצדדים

8. הצדדים הסכימו כי שירות המבחן יערוך תסקיר בעניינה של הנאשמת. לא גובשו הסכמות עונשיות והובהר על ידי המאשימה כי עמדתה למאסר ממושך לצד ענישה נלווית.

שירות המבחן

9. בתסקיר מיום 30.6.24 סקר שירות במבחן את תולדות חייה של הנאשמת. הנאשמת, ילידת גאורגיה, עלתה לישראל בשנת 2008, כיום בת 52, נשואה בשנית ואם לבת 32.

הנאשמת למדה 11 שנות לימוד, כמקובל בארץ מוצאה, למדה כחמש שנים באוניברסיטה, לימודי ספרות והיסטוריה ועבדה כמורה ובהמשך כפקידה. עם עלייתה לישראל טיפלה בקשישים וכעת היא עובדת בתחום הניקיון. אביה נפטר בהיותה כבת 5 ובשנת 2008 אמה נעלמה בדרכה לישראל ולא ידוע מה עלה בגורלה, על אף הניסיונות לברר פשר ההיעלמות.

בהיותה כבת 16 נישאה, ומנישואין אלה נולדה בתה שכיום היא כבת 32, נשואה ואם לארבעה ילדים. לאחר ארבע שנות נישואים התגרשה, ובשנת 2009 נישאה בשנית כאשר היא מתארת את יחסיה עם בעלה כתקינים.

10. הנאשמת נטלה אחריות מלאה למעשיה בכתב האישום, מסרה כי הכירה את הנאשמת 1 והמעורבים הנוספים באמצעות מכרים משותפים בהיותם שייכים לקהילה הגרוזינית. אחד ממכריה, הציע לה סכום כספי בתמורה לעזרתה בקבלת הנכנסים לישראל והסעתם אל מחוץ לשטח נתב"ג. הנאשמת סיפרה כי ביצעה את העבירות מתוך מצוקה כלכלית תוך שהתקשתה להפעיל שיקול.

הנאשמת הביעה צער וחרטה על מעשיה, הדגישה את המחירים אותם היא משלמת, את הקושי שחוותה במהלך שהותה במעצר וחששה מפני אפשרות כי יוטל עליה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת ממוקדת בצרכיה הקיומיים, היא בעלת יכולות תפקודיות תקינות לאורך השנים ונעדרת דפוסים עברייניים מושרשים. עם זאת, נראה כי היא מתאפיינת באימפולסיביות ומתקשה להפעיל שיקול דעת במצבים בהם היא חווה תחושת דחק ומצוקה רגשית. להערכת שירות המבחן, הנאשמת מתקשה להעמיק בחומרת המעשים ובהבנת הסיכון הכרוך בהם. נוכח האמור, לא מצא שירות המבחן פתח למעורבות טיפולית.
12. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבור הנאשמת, באופן המפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות. לצד זאת, לא התרשם כי מעורבותו תסייע. בנסיבות אלה, ציין שירות המבחן כי קיימת חשיבות להטלת ענישה קונקרטית ומוחשית על הנאשמת, אך עם זאת, ענישה מאחורי וסרג וברייח עשויה לגרום לרגרסיה במצבה. ראיות לעונש
13. ההגנה הגישה כחלק מהטיעונים לעונש את המסמכים הבאים:
מסמכים המצביעים על מצבה הכלכלי של הנאשמת ובכלל זה מסמכי חשבון בנק, תביעה הרובצת לפתחה לתשלום והליכי הוצאה לפועל (נ/1); המלצה לטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי בשל הפגנת ביטויי חרדה ודיכאון, מיום 21.8.24 שניתן על ידי ד"ר קפצן אלכסנדר (נ/2); מסמכים רפואיים המעידים על מצבה הרפואי של בת הנאשמת (נ/3); טיעוני הצדדים לעונש
תמצית טיעוני המאשימה
14. בטיעוניה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים, ציינה כי מדובר ברף חומרה גבוה כאשר הנאשמת פגעה אנושות בזכותה של המדינה לבחור את הבאים בשעריה ובביטחונה של המדינה, משהנתינים שהוברחו לא עברו דרך מסנת ביטחונית.
- המאשימה הדגישה כי העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם, חבירה לאחרים וקשירת קשר להבריה נתינים לישראל תוך שימוש בכרטיסי מעבר של עובדים אחרים במקום. לשיטת המאשימה, מדובר בשיטה מתוחכמת ומשוכללת המבוססת על היכרות מעמיקה עם המקום כאשר העבירות בוצעו בעבור בצע כסף.
15. המאשימה הפנתה לפסיקה, לגזר דינה של הנאשמת 1, הדגישה כי אין המדובר באירוע יחיד ונקודתי ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 18 חודשי מאסר לבין 36 חודשים.
16. באשר לנסיבות הנאשמת עצמה, ציינה המאשימה כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי ואומנם נטלה אחריות למעשיה אך ניכר כי היא ממוקדת במחיר אותו היא משלמת ומתקשה להעמיק בחומרת המעשים. נוכח כלל הנתונים עתרה המאשימה לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל למשך 19 חודשים לצד מאסר על תנאי משמעותי, קנס גבוה והתחייבות.

תמצית טיעוני ההגנה

17. בפתח טיעוניה הדגישה הסנגורית את תיקונו של כתב האישום לקולה באופן משמעותי, את חלוף הזמן, ההודאה, החרטה ושיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן. ההגנה הדגישה כי הנתינים הזרים שהוכנסו לישראל אינם מהווים סיכון בטחוני למדינה שעה שנכנסו לצורכי עבודה.
18. עוד טענה ההגנה כי תפקידה של הנאשמת היה שולי, דל, והתמצה בליווי הנתינים הזרים. כך שלאחר שהנתינים הזרים עברו את שער נתב"ג הייתה הנאשמת חוברת אליהם ומלווה אותם לרכב או למונית. רק בשני מקרים הסיעה הנאשמת את הנתינים הזרים בעצמה. עוד הדגישה ההגנה כי לא הנאשמת העבירה לנתינים הזרים את כרטיסי המעבר או הנחתה אותם, והיא פגשה בהם לראשונה רק לאחר שהעבירה הושלמה. לשיטת ההגנה, ביצוע העבירות לא היה תלוי בנאשמת, היא לא הייתה חוליה עיקרית בשרשרת והעבירות היו מבוצעות אף ללא מעורבותה. יתר על כן, נטען, הנאשמת לא הייתה עובדת נתב"ג בעת ביצוע העבירות.
19. ההגנה הוסיפה כי מדובר בנאשמת קשת יום, שנוצלה על ידי אחרים, נגררה לביצוע המעשים עקב מצוקה כספית ומבלי שהפעילה שיקול דעת ראוי והיא נעדרת דפוסים עבריינים. חייה של הנאשמת נורמטיביים, היא הגיעה לישראל עקב קושי כלכלי ואיבדה את אמה בנסיבות טרגיות כאשר היא טרם נמצאה.
20. ההגנה אף הפנתה למצבה הנפשי של הנאשמת כפי שעולה מהמסמכים הפסיכיאטריים שהגישה (נ/2).
21. באשר לתסקיר שירות המבחן, ציינה ההגנה כי אומנם שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית אך הוא סבור כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע מפני הישנות מעשים.
22. לבסוף התייחסה ההגנה למצבה הכלכלי של הנאשמת וביקשה להימנע מהטלת קנס גבוה.
23. שמעתי את הנאשמת עצמה שהביעה חרטה על מעשיה, ציינה את מצוקתה נוכח היעלמות אמה, התייחסה למצבה הרפואי של בתה ולחששה מפני מאסר.

דין

24. הנאשמת, במעשיה, פגעה בערכיה המוגנים של מדינת ישראל ובבסיסם ביטחון המדינה ותושביה וזכותה של המדינה להחליט מי יכנס בשעריה. עוד מגן החוק על ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וליציבות חברתית וכלכלית, כאשר גם אם תתקבל טענת ההגנה כי מדובר במי אשר נכנסו לישראל לצרכי עבודה, הרי שיש בכך פגיעה בכלכלת אזרחי ישראל.
25. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמד על פגיעה ברף הגבוה בערכים המוגנים. הנאשמת במספר הזדמנויות סייעה להבריא לגבול מדינת ישראל ואף הבריחה בעצמה, נתינים זרים שכניסתם למדינת ישראל לא אושרה, ובכך סיכנה את ביטחון אזרחי המדינה. עובדות כתב האישום מלמדות על תחכום, תכנון משמעותי והיערכות מוקדמת. אין המדובר בהפעלת שיקול דעת לקוי ורגעי אלא בתכנון מוקדם ומוקדם תוך חבירה לאחרים. אומנם לא מדובר במי שעמדה בראש תכנון וביצוע העבירות, אך בלעדיה, הברחת הנתינים הזרים ארצה לא היתה מושלמת. אכן, אף במקרים אחרים המתוארים באישומים נוספים בכתב האישום, בהם לא היתה מעורבת הנאשמת, הושלמו העבירות אך אין בכך לומר כי חלקה היה שולי, כאשר ללא ליווייה אל מחוץ לשער נתב"ג, לא הייתה משתכללת העבירה לכדי ביצוע מלא.
- זאת ועוד, עמדה לנאשמת האפשרות לחדול ממעשיה אך היא בחרה לחזור על המעשים פעם אחר פעם בתדירות יומית, כך שאין המדובר במעידה חד פעמית. תמורת ביצוע העבירות, קיבלה הנאשמת עשרות אלפי דולרים והכל מתוך בצע כסף ועל רקע רצונה לגרוף רווח קל.
26. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת, אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), בהיותהמתחם מגלם שיקולים נוספים- מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.
27. בעניין שלפניי מיוחסות לנאשמת עבירות של סיוע להכנסת 7 נתינים זרים והכנסת 2 נתינים זרים, ב-7 הזדמנויות שונות תוך הפקת רווח של עשרות אלפי דולרים.
28. בתי המשפט גזרו, בנסיבות דומות אך אחרות, עונשים במנעד רחב. ראו למשל:
- א. ת"פ (ראשל"צ) 33306-08-19 מ"י נ' סנדקו (9.12.21) הורשע הנאשם בכך שבשלוש הזדמנויות הכניס 8 נתינים זרים, בתמורה ל- 1000 דולר שקיבל עבור כל אחד מהם. בית המשפט סקר פסיקה רבה וקבע את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר ל-14 חודשים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר.
- ב. ת"פ (ראשל"צ) 504-08-19 מ"י נ' זוהר (30.6.20) הורשעה נאשמת בביצוע הברחת 3 תושבים זרים לתחומי מדינת ישראל, באמצעות שימוש ב"גייטפס" שלה. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 2 חודשי מאסר ל-5 חודשים לכל אירוע. בסופו של דבר נגזרו על הנאשמת 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בשים לב לעברה הפלילי המכביד.

- ג. ת"פ (ראשל"צ) 37468-08-18 מ"י נ' דזורלשוילי (10.9.19) קבע בית המשפט כי בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי נאשמים שהועמדו לדין בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל נחלקים למספר קבוצות, והעונש המוטל משקף את דרגת החומרה הגלומה במעשיהם. בקבוצה הראשונה נמנים הנכנסים לישראל לצורכי פרנסה, בקבוצה השנייה- הנכנסים לישראל תוך זיוף מסמכים, בקבוצה השלישית- הנכנסים לישראל ללא תיעוד הכניסה על אף ובידם היתר להיכנס ארצה ובקבוצה הרביעית- כמו בעניינו - אזרחים המסייעים לאחרים, נעדרי היתר כניסה, להיכנס לארץ. עוד קבע בית המשפט כי הקבוצות שונות במהותן והענישה תהיה בהתאם לכך.
- באשר למשתייכים לקבוצה הרביעית, בנסיבות הכנסת שלושה נתינים זרים, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ל- 18 חודשים, ובסופו של יום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר.
29. אבהיר, כי הן המאשימה והן ההגנה עתרו לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות. מאחר והאירועים בכתב האישום מגבשים מסכת עובדתית אחת, ובהתאם להסכמת הצדדים, אקבע כך, תוך שקלול מאפייני החומרה העולים מעצם צבר האירועים.
30. אין לי לקבל טענת הסנגורית לפיה מתחם הענישה ההולם בעניינו מתחיל בעונש של עבודות שירות. אמנם, בגזרי דין שונים נגזרו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אך מדובר בהכנסת נתין זר יחיד לישראל ובאירוע אחד, ולא כך בעניינו.
31. לפיכך, בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל ולמספר האירועים והנתינים הזרים שהוכנסו ארצה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר לבין 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.
- עונשה של הנאשמת
32. לא מצאתי הצדק לסטות ממתחם הענישה ההולם. על כן, וכדי לאתר את העונש המתאים לנאשמת בגדרו של המתחם, יש לשקול את נסיבותיה של הנאשמת בעצמה.
33. ראשית, מדובר בנאשמת ללא הרשעות קודמות בפלילים, נטלה אחריות על מעשיה וחסכה בזמנם של העדים. עוד שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות- כשנתיים ימים, והנאשמת לא היתה מעורבת בהליכים פליליים אחרים.
34. עוד הנני מתחשבת בנסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה ובכלל זה מצוקתה הרגשית עקב היעדרות אמה, מצבה הרפואי-נפשי כפי שעלה מהמסמכים רפואיים שהוגשו (נ/1), מצבה הרפואי של בתה (נ/3), ומצוקתה הכלכלית (נ/2).
35. זאת ועוד, בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשמת נעדרת דפוסים עברייניים מושרשים, היא בעלת יכולות תפקודיות תקינות לאורך השנים, וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עברה, באופן המפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד. כן להערכת שירות המבחן, עונש מאסר מאחורי סורג ובריה עשוי לגרום לרגרסיה במצבה.
36. מנגד, לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשמת ממוקדת במחירים אותם היא משלמת וניכר כי מתקשה להעמיק בחומרת מעשיה ולהבין את המשמעות והסיכון הכרוכים בהם.
37. ערה אני לקושי הרב של הנאשמת אותו חוותה בימי מעצרה ולחששה העמוק מפני מאסר מאחורי סורג ובריה, אך לא ניתן להימנע מעונש מאסר, על אף כלל הנסיבות המקלות בעניינה.
38. לבסוף, אזכיר את עונשה של הנאשמת 1, אשר הורשעה בעובדות כתב האישום בתיק זה, בביצוע עבירות של סיוע להפרת חוק הכניסה בישראל, קבלת דבר במרמה בצוותא וקשירת קשר לעוון- בשבע הזדמנויות. הנאשמת 1 צירפה את הליך זה, להליך אחר שהתנהל בעניינה באותו עניין ונגזרו עליה 30 חודשי מאסר.
39. כאן אזכיר כי "עיקרון אחדות הענישה אינו עומד לבדו, והשיקול בדבר אחדות הענישה הינו שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול על מנת להגיע לתוצאת מאוזנת המגשימה את תכלית ההגנה על עניינו של הציבור והפרט" (ר' לענין זה ע"פ 1074/22 לואי מוחסן נ' מ"י (20.07.2022) וההפניות הנזכרות שם).
40. אבהיר כי על אף עקרון אחדות הענישה, לא מצאתי כי ניתן לגזור גזירה שווה על הנאשמות. כאמור, הנאשמת צירפה הליך זה להליך אחר, החמור לא פחות, הכולל הכנסת 15 נתינים זרים ב-11 הזדמנויות שונות. כך שצירופם של שני הליכים חמורים כל אחד כשלעצמו, מלמד על חומרה רבה מצטברת, ואין ללמד מעונשה הסופי של הנאשמת 1 ל-30 חודשי מאסר, על עונשה של הנאשמת 2- זו שלפני, ויש להעדיף את עקרון הענישה האינדיווידואלית.
41. באשר לרכיבי הענישה הכלכליים, הרי שהמניע לביצוע העבירות- כלכלי, וברי כי לא ניתן להימנע מהשתת קנס. עם זאת, שמתי לנגד עיניי את נסיבות חייה של הנאשמת ומצבה הכלכלי בקביעת שיעור הקנס.
- סוף דבר
42. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 14 חודשים בניכוי מעצרה כרישומי שב"ס.

- ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, והתנאי הוא שלא תעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או כל עבירה בה הורשעה.
- ג. קנס בסך של 35,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. הנאשמת תצהיר ותתחייב כי היה ותעבור במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירה בה הורשעה, תשלם את הסך של 50,000 ₪. לא תצהיר, יתווספו 21 יום למאסרה.
- זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בנוכחות הנאשמת וב"כ הצדדים.